

чловѣкъ че знае онова, што-то не знае. А на всѣкый лъжець скоро му пада личина-та, и тога той е загубенъ чловѣкъ.

Колко да е за почитаніе знаніето, не трѣбва отъ другѣ странѣ да му ся покланіае като на идолъ, нѣ ако не сме имали леснинѣ да го до-
быемъ много, да ся благодаримъ и съ малко, и да ся покажемъ отъ чисто сръдце какви то сме. Много-то знаніе е добро, нѣ най добро-то нѣшто въ чловѣка е добродѣтель, и тѣа, за счястіе, може да ся придружи и съ незнаніе-то.

И така, ако знаешъ ты много, не прѣзирай оного, кой-то малко знае. Знаніе-то е като богатство-то; трѣбва чловѣкъ да го желае за да бѣде полезенъ на други-ты, нѣ ако го не досегне, то може и безъ него да бѣде добъръ гражданинъ и достоинъ за почетъ.

Сѣй просвѣштены мысли помежду просты-ты хора. Нѣ нѣ таквы, кои-то правятъ чловѣка гърделивъ, лѣвоустъ и лукавъ. Нѣ оныя прѣкалены пустословія, кои-то четемъ въ нѣкои книги, дѣто всичка-та природа е изврѣнѣта наопаки за да може чловѣкъ да ѣ нагрози, дѣто вынѣгы по долни-ти хора сѣ изобразени като ирои, а поголѣми-ти като злодѣйци; дѣто добъръ слуга е онѣ-зи, кой-то казва хулны думы на Господаріа-си, а